

Sygn. akt: IV RC 498/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Kursa

Protokolant: Hanna Beer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 marca 2022 roku w R.

sprawy z **powództwa małoletniej J. S. działającej przez matkę A. K.**

przeciwko D. S.

o podwyższenie alimentów

- 1) zasądza od pozwanego D. S. na rzecz małoletniej powódki J. S. alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki A. K. do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 11 marca 2022 roku, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie IV RC 361/14 po 500 zł;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 498/21

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka J. S. działająca przez matkę A. K. domagała się od pozwanego D. S. podwyższenia alimentów z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania matka małoletniej powódki podała, że kwota dotychczasowych alimentów nie wystarcza na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Wskazała, że od ostatniego ustalenia alimentów upłynęło ponad 7 lat. Małoletnia obecnie uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. Musi podjąć dodatkowe korepetycje z matematyki oraz chciałaby również rozpocząć zajęcia wokalne. W ostatnim czasie matka powódki kupiła laptop niezbędny do kontynuacji nauki zdalnej.

Matka powódki jest zatrudniona w sklepie warzywniczym. Osiąga wynagrodzenie w wysokości 3010 zł brutto miesięcznie. Leczy się na nadciśnienie oraz endometriozę. Była hospitalizowana przez okres dwóch tygodni.

Pozwany nie czyni osobistych starań o rozwój i dobro małoletniej. Nie interesuje się losem powódki. Nigdy nie zabierał małoletniej na wyjazdy wakacyjne. Egzekucja dotychczasowych świadczeń alimentacyjnych od pozwanego okazała się bezskuteczna (k. 3-3v, 49-50).

Pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty alimentów po 700 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części.

W uzasadnieniu podał, że jest obecnie zatrudniony w firmie (...). Osiąga wynagrodzenie w wysokości 2800 zł netto miesięcznie i nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Ponosi samodzielnie wszystkie koszty mieszkaniowe. Pozwany wskazał, że kwota alimentów w wysokości po 700 zł miesięcznie zapewni małoletniej zaspokojenie podstawowych bieżących potrzeb przy uwzględnieniu zasady równej stopy życiowej z rodzicami. Nadmienił, że matka małoletniej powódki nie przedstawiła dowodów wskazujących na realny wzrost potrzeb małoletniej uzasadniający żądanie podwyższenia alimentów w pełnej wysokości. (k. 19-23).

Na rozprawie 11 marca 2022 roku strony potrzyzymały dotychczasowe stanowiska procesowe (k. 70).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka J. K. ur. (...) w R. pochodzi z nieformalnego związku (...) i pozwanego.

Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 12 czerwca 2014 roku, sygn. akt IV RC 361/14 zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W dacie ustalania ostatecznych alimentów małoletnia powódka miała 3,5 roku. Była ogólnie zdrowa. Od września 2014 roku miała rozpocząć edukację przedszkolną. Wydatki związane z utrzymaniem powódki wynosiły wówczas ok. 500 zł miesięcznie. Matka powódki wówczas nie pracowała, była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. jako osoba bezrobotna. Sprawowała pieczę nad małoletnią. Mieszkała z bratem. Pozwany mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu. Pracował dorywczo w prywatnej firmie z siedzibą w R.. Ponościł koszty mieszkaniowe w kwocie ok. 700 zł miesięcznie. Osiągał wynagrodzenie w wysokości ok. 1500 zł miesięcznie. Nie utrzymywał kontaktu z powódką.

(dowód: akta tut. Sądu IV RC 361/14, k. 4, 16-20, 24v,26)

Małoletnia powódka obecnie ma 11 lat. Jest ogólnie zdrowym dzieckiem. Mieszka z matką oraz partnerem matki. Uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. Nie uczestniczy w dodatkowych zajęciach pozalekcyjnych, lecz musiałaby podjąć korepetycje z matematyki. Powódka chciałaby również uczęszczać na zajęcia wokalne. Korepetycje z matematyki to koszt rzędu 60 zł za godzinę lekcyjną. Małoletnia uczęszczałaby na korepetycje raz w tygodniu. Z kolei koszt zajęć wokalnych wynosi 120 zł miesięcznie. Małoletnia bardzo rzadko utrzymuje kontakt z pozwanym. Zdarza się, że nie ma ochoty na spotkanie z ojcem. Jedynie dwukrotnie nocowała u pozwanego.

Koszty miesięcznego utrzymania małoletniej powódki przedstawiają się następująco: wyżywienie oraz obiady szkolne 780 zł, odzież i obuwie 300 zł, środki czystości 80 zł, wyprawka szkolna ok. 50 zł, wycieczki szkolne ok. 65 zł, leczenie stomatologiczne 300 zł rocznie/ 25 zł miesięcznie/, rozrywka 80 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania 350 zł, tj. łącznie ok. 1730 zł.

Matka małoletniej powódki obecnie ma 37 lat. Choruje na nadciśnienie tętnicze oraz endometriozę. Trzy razy w roku uczęszcza na prywatne wizyty lekarskie. Koszt jednej wizyty wynosi 200 zł. Aktualnie nie zażywa leków. Od stycznia 2022 roku jest zatrudniona na stanowisku sprzedawcy w Firmie Handlowej (...) Handel Obwoźny w S. w pełnym wymiarze czasu pracy, uzyskuje wynagrodzenie rzędu 2364 zł netto miesięcznie. Wcześniej pracowała w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu, a jej wynagrodzenie wynosiło wówczas 1568 zł netto miesięcznie. Nie posiada oszczędności ani majątku. Nie ma żadnych długów. Mieszka wraz z małoletnią powódką oraz partnerem w mieszkaniu stanowiącym jej wyłączną własność. Mieszkanie kupiła 5 lat temu za środki finansowe pochodzące ze spadku po dziadku. Bieżące opłaty mieszkaniowe są dzielone na 3 osoby. (...) matki powódki z tytułu pracy zawodowej osiąga wynagrodzenie w

wysokości 4000 zł netto miesięcznie, uiszcza alimenty na rzecz swoich małoletnich dzieci w łącznej kwocie 1800 zł miesięcznie. Matka powódki w sprawowaniu pieczy nad córką korzysta z pomocy swojej matki, która również kupuje jej wyżywienie. Do września 2021 roku pobierała alimenty na rzecz powódki z funduszu świadczeń alimentacyjnych. Od października 2021 roku pozwany regularnie przekazuje zasądzone kwoty alimentacyjne.

Pozwany ma obecnie 38 lat, z zawodu jest ogrodnikiem, jednak nigdy nie pracował w zawodzie. Od 6 lat jest zatrudniony w ramach umowy o pracę w firmie brukarskiej. Osiąga wynagrodzenie rzędu 3000 zł netto miesięcznie. Pracuje w godzinach od 6:00 do 15:00, w tym również w niektóre soboty miesiąca. Dojeżdża do pracy poza R.. Nie otrzymuje żadnych dodatków do wynagrodzenia zasadniczego. Wcześniej pracował dorywczo w różnych firmach brukarskich. Nie łożył wówczas regularnych alimentów. Pozwany nie posiada uprawnień pracownika budowlanego. Poza wynagrodzeniem za pracę, nie uzyskuje innych dochodów. Nie posiada majątku ani oszczędności. Obecnie nie posiada zadłużenia wobec funduszu alimentacyjnego, w grudniu 2021 roku spłacił w całości powstałe zaległości alimentacyjne. Poza małoletnią powódką, nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozwany mieszka sam w wynajmowanym mieszkaniu.

Koszty miesięcznego utrzymania pozwanego przedstawiają się następująco: wyżywienie 200 zł, środki higieniczne i kosmetyki 100 zł, odzież i obuwie 100 zł, dojazd do pracy 200 zł telefon 120 zł, Internet oraz abonament telewizyjny 70 zł, opłaty mieszkaniowe oraz media 1400 zł, tj. łącznie ok. 2190 zł.

Pozwany nie utrzymywał kontaktów z powódką z powodu pracy zawodowej i braku środków finansowych. Obecnie pozwany częściej kontaktuje się z powódką. Przed sprawą sądową dzwonił codziennie do małoletniej.

(dowód: zeznania matki małoletniej powódki k. 69v, zeznania pozwanego k. 70, zaświadczenie pracodawcy matki małoletniej powódki k. 4, faktury k. 7-10, aneks do umowy o pracę k. 26, karta wynagrodzeń k. 27, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 28- 31, lista transakcji bankowych k. 32- 36,54-57,59, oświadczenie k. 58 deklaracja PIT-11 za rok 2020 k. 44- 48, rozliczenie kosztów ogrzewania k. 53, porozumienie zmieniające umowę o pracę k. 60, zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych k. 61- 64).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań stron oraz w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty, szczegółowo powyżej opisane. Podawane w czasie zeznań dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Dlatego też Sąd ocenił materiał dowodowy jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych a Sąd uznał sprawę za wyjaśnioną do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy.

Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75, LEX nr 7777). Zgodnie, z kolei, z treścią art. 138 kro

w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przy czym chodzi tu o zmianę istotną bądź to w obszarze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź też możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, czy też na obu tych płaszczyznach. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r. III CZP 91/86).

Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

Po przeanalizowaniu sytuacji materialno - bytowej oraz uzasadnionych potrzeb powódki, Sąd uznał jej roszczenie za zasadne, jednakże nie w takiej wysokości, w jakiej się tego domaga.

Niewątpliwie od czasu ustalenia ostatnich alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana stosunków, o której mowa w art. 138 kro. Potrzeby małoletniej powódki wzrosły od czasu kiedy alimenty zostały ustalone w 2014 roku, gdy powódka miała 3,5 roku. W szczególności wzrosły koszty związane z edukacją małoletniej. Powódka obecnie uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. W najbliższym czasie musi podjąć dodatkowe korepetycje z matematyki, a nadto chciałaby także realizować swoje zainteresowania pozalekcyjne i rozpocząć naukę śpiewu. Obecnie miesięczny koszt utrzymania uprawnionej (wraz z kosztami mieszkaniowymi przypadającymi na małoletnią) jej matka oceniła na ok. 1730 zł, co biorąc pod uwagę obecne koszty życia, wiek i etap rozwoju małoletniej, Sąd uznał zasadniczo za usprawiedliwione.

Pozwany z tytułu pracy zawodowej, pomimo że pracuje u tego samego pracodawcy od 6 lat, osiąga wynagrodzenie rzędu 3000 zł netto miesięcznie i nie otrzymuje dodatków do wynagrodzenia. Poza wynagrodzeniem za pracę, nie ma innych dochodów, nie posiada majątku ani oszczędności, powstałe zadłużenie względem funduszu alimentacyjnego spłacił w całości. Ponosi samodzielnie bieżące opłaty związane z kosztami mieszkaniowymi.

Matka uprawnionej, która poza pracą zawodową swój obowiązek alimentacyjny względem córki wypełnia poprzez osobiste starania o jej wychowanie oraz zapewnienia jej opieki, nie jest w stanie zaspokoić wszystkich jej usprawiedliwionych potrzeb od strony finansowej.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, kwota 800 zł tytułem alimentów jest adekwatna co do potrzeb małoletniej powódki, jak i mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 kro. Kwotę podwyższonych alimentów zasądono począwszy od 11 marca 2022 roku, tj. od dnia wydania wyroku. W pozostałej części powództwo zostało oddalone. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc. Rygor natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc. Mając na względzie sytuację ekonomiczną pozwanego oraz doniosłość obowiązku alimentacyjnego w oparciu o przepis art. 102 kpc odstąpiono od obciążania go kosztami postępowania. Wobec częściowego uwzględnienia żądania powódki w oparciu o treść art. 100 kpc wzajemnie zniesiono koszty zastępstwa procesowego.